

LBRIS

We know  
books

Ștefan Octavian Iosif

opere integrale

Poezii

Ilustrații: Oana Voican

*Ars Libri*

Vesele semnale.....	3
Lumea lor!.....	4
April.....	6
Goana.....	7
Surorile.....	9
Sărbătoare.....	10
Sărbătoare.....	11
Aceleiași.....	13
E mult de-atunci.....	14
Nucul.....	15
Bunica.....	17
Fusul.....	18
Revedere.....	19
Furtuna.....	20
Visul.....	22
Vară.....	24
Cobzarul.....	27
Cucoarele.....	28
Veselie.....	29
De ziua mea.....	30
Domnu profesor.....	32
Adio.....	34
Învins!.....	36
Iarmaroc.....	37
Romaña.....	38
Cântec de leagăn.....	39
Rozele.....	40
Moș Ajun.....	41
Noapte de mai.....	42
Artiști.....	47
Pribeagul.....	50
În bal.....	51

Vremuri apuse .....	52
Cu genele plecate .....	54
Baladă .....	58
Doina .....	60
Haiducul .....	63
Salcâmul .....	64
Noți de vară .....	65
Fulgii .....	66
Singur .....	67
Cântec .....	68
Acolo .....	69
O rază .....	70
Zadarnic! .....	71
Cătră tinerii poeți .....	72
Reînviere .....	74
În trecut .....	76
De sărbători .....	77
Cronicarii .....	78
Boierii .....	79
Răzmirița .....	80
Lăutarul .....	81
Secerișul .....	82
Farniente .....	84
În parc .....	85
În atelier .....	86
De urât .....	87
Un cântec .....	88
Poezia .....	89
Toamnă .....	90
Eroică hotărâre .....	91
Câmpiei .....	93
Ideal .....	94

Poveste .....	95
Singur .....	96
Romaña .....	97
Toamnă .....	98
Cântec vechi .....	100
Dedicație .....	101
Mergeam în întunerec și fără nici o țintă .....	102
Grădina morții .....	103
Cârlova .....	104
Gorunul lui Horia .....	105
Doi prieteni .....	107
Șincai .....	108
Sonet modern .....	109
Somnul lui Corbea .....	110
O viață .....	111
Unui tânăr .....	116
Tălângi .....	117
Primăverii .....	118
Liniște .....	120
Pomul fermecat .....	121
Te duci .....	123
Clopotele din Nürnberg .....	124
Elegie .....	127
Elegie .....	128
Cântărețul .....	131
Înserare .....	132
Se-ntorc iar zilele noroase .....	133
Copil .....	134
Basm neisprăvit .....	138
Unui luptător .....	139
Vierța .....	140
Spre ideal .....	141

Nu plouă, norii, nici nu vor să treacă...  
Stau în halat, privind mahmur afară;  
Mi-e lene rău; urâtul mă omoară;  
Deschid fereastra: pâcla mă îneacă.

Mă culc s-adorm, dar somnul mi-e povară;  
O dimineață umedă, posacă,  
Pătrunde în odaia mea săracă...  
O, de s-ar face-odată primăvară!

Dar... fulger alb a scăpărat în zare:  
Se mișcă norii, izbucnește ploaie;  
Prelung și surd un tunet vuie, crește,

Răzbubuind voios în depărtare!  
Eu joc de bucurie prin odaie,  
Și-n pod o rândunică-mi ciripește...

*Când pisica nu-i acasă...*

Doarme dus sfânt' Niculae  
În vestminte argintii,  
Dar ce colb e în odaie,  
Și ce zarvă de copii!

Au rămas stăpâni în casă,  
Toată lumea e a lor!  
Unu-i cocoțat pe masă,  
Altul joacă-ntr-un picior.

Uite popa, cum îngână  
Liturgia... Doi se bat.  
Un ștregar c-o vargă-n mână  
Strigă parcă-i împărat!

O sprintară de fetică  
Se hlizește la oglindă...  
Nu le pasă de nimică...  
Dar ce tropot e în tindă?

Ca de ipsos stau de frică...  
Oare cine-o fi intrat?  
Ochii nimeni nu-și ridică,  
Nici chiar marele-mpărat!

Vântul fuse?... Cine este?  
Ori vreunul din părinți?  
Ce tăcere-făr' de veste!  
Smirna-s... diavolii de sfinți!

În privaz, sfânt' Nicolae  
Doarme parcă nici nu știe!  
Numai colbul din odaie  
Joacă-n raza aurie...



Streșinele se dezgheață,  
Picură mărgăritare...  
Ce de lume! Ce de viață!  
Și ce larm-asurzitoare!

A întinerit natura;  
Negustorii zdrențuroși  
Țipă cât îi ține gura:  
– Hai la ghiocei frumoși!

În mansardă locuiește  
Un artist. Băiet sărac,  
De un ceas se chinuiește  
Ca să vâre ață-n ac.

Și cârpindu-și, biet, cum știe  
Pantalonii vechi de dril<sup>1</sup>,  
Fluieră de bucurie...  
Bine ai venit, april!

---

<sup>1</sup> Dril, driluri - țesătură din bumbac sau cânepă, din care se confecționează haine de vară. (n.r.)

Pornește-n zvon de zurgălăi  
Vuind caleasca boierească,  
Dănciugii goi s-alungă droaie,  
Boierul strigă din calească:  
– Hei! cine vrea această pungă?  
– Voinicul ăla s-o ajungă!

O goană de ogari nebună,  
Toți se răped, că toți o vor.  
Dând chiot, surugiul mână,  
Clăbuci fac armăsarii-n zbor;  
Și urlă haita țigănească  
Prin nori de praf, după calească.

S-apuțe-ntâi toți vor o dată,  
Se zbuciumă, se îmbrâncesc;  
Se-ncinge-o luptă desperată,  
Și cad, și se rostogolesc:  
Naintea lor caleasca zboară...  
Ei sar; s-aștern pe goană iară...

Târziu, sătui de alergare,  
S-abat pierzând orice speranță...  
Caleasca după deal dispare.  
Departa flutură o treanță...  
E unul dintre puradei,  
Tot se mai ține-n urma ei.

Un pas mai e pân-la calească,  
Dar simte că rămâne-n urmă...  
Ar vrea să strige, s-o oprească,  
Dar răsuflarea i se curmă:  
Un gest în sus, un vaiet stins,  
Și cade mort, cu brațu-ntins...



Acolo, noaptea, se zărește  
Lumină până dinspre zori,  
Și toată casa auieste,  
Acolo cântă trei surori!

Lucrează-ntr-una la dantele,  
Pe deget firul răsucind,  
Și se îndeamnă înde<sup>1</sup> ele  
Când gândurile le cuprind.

Ah! migăli-veți toată viața  
Dantele pentru cei bogați?  
Abia vi se plătește așa  
Pe care voi o cumpărați!

---

1 Înde (înv. și reg.) - laolaltă,  
împreună. (n.r.)

Măreț amurg de sărbătoare  
Domnește-n veselul oraș  
Un nou arde-n depărtare  
Ca un tăciune uriaș.

Se-ntoarce lumea din poiană,  
Călări, pe jos, boieri, norod;  
Aleargă o căruță-n goană  
Din două salturi peste pod.

Și râd și chiuiesc și cântă  
Cei cari s-au grămădit în ea:  
Vârtej de pulbere s-avântă  
Când trec pe dinaintea mea!

Sunt bolnav, moartea mă îmbie,  
Și tot privesc la ei cu jind...  
Și tot tresalt de bucurie  
Când văd pe oameni chefuind!

Duminică, – se face dimineață.  
Pe ulicioara ninsă și plină de-ntuneric  
Doar crivățul, unchieșul cel nebun,  
Își face mendrele și zburdă-n voie,  
Tot grămădind zăpadă  
În dreptul ferestruiei mici  
Ca s-o astupe.  
Dar ferestruia licărește vesel  
Și nu se lasă stinsă.

Acolo stă cizmarul meu.  
Cu ochelarii vechi pe nas,  
El bate cuie la lumina lămpii,  
Iar meșterița răscolește focul.  
Dar unde-i ucenicul?  
Hei, întrebați voi crivățul ce joacă  
Și suflă, nu se-ncurcă:  
Pe ulicioara ninsă  
De-un ceas se luptă amândoi  
Ca să dezgroape din zăpadă  
Un coș înnămolit.

Cizmarul mormăie un cântec  
Bisericesc, pe nas,  
Nevasta lui deretică prin casă,  
Și ușa se deschide mare.

Copilul intră plin de frig  
Și cu urechile-nghețate,  
Abia târând pe urma lui  
Burtosul coș împodobit  
Cu fel de fel de bunătăți din hală!  
Trei pâini, verdețuri berechet,  
Și-un chil de carne!  
S-a întâmplat minunea asta rară  
În casa bunului vecin!

Copilu-li suflă-n pumni, iar meșterița  
Așază pâinile după cuptor,  
Se uită la moșneag și-râde.  
Moșneagul, peste ochelari,  
Se uită la copil, l-amenință  
Cu degetul și-râde.  
Ștregarul mic se uită curios  
La amândoi – și rîd toți trei.